

28. ULUSAL PATOLOJİ KONGRESİ

27-30 Ekim 2018

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi
Morfoloji Yerleşkesi

Patoloji
Dernekleri
Federasyonu

Ankara
Patoloji
Derneği

E-Poster

Gastrointestinal Patoloji

EPS148(703)

Midede farklı patogeneze sahip lezyonların birlikteliği

Özgecan Demir¹, Ergün Tercan¹, Eray Kara², Semin Ayhan¹

¹ Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Patoloji Anabilim Dalı

² Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı

GİRİŞ

Gastrik adenokarsinomlar çevresel ve genetik multifaktöriyel etiyolojiye sahip, heterojenite gösteren malign tümörlerdir. Tüm kanserlerin %7.8'ini oluşturup, erkeklerde daha fazladır ve yaşla birlikte görülme sıklığı artar. Asya, Doğu Avrupa ve Latin Amerika ülkelerinde yaygındır. Gastrik nöroendokrin tümörler ise tüm mide tümörlerinin %1.8'ini oluşturur. Çoğu zaman semptom vermeyip rastlantısal olarak saptanmaktadır. Sunduğumuz olgu bu iki tümörü eş zamanlı olarak bulunduran nadir bir olgudur.

OLGU

Tedaviye dirençli anemi ve kanlı kusma yakınması ile dış merkeze başvuran ve endoskopik biyopsi ile adenokarsinom tanısı alan 75 yaşında kadın hasta, hastanemize yönlendirildi. Bilgisayarlı tomografide, kardial yerleşimli, 3x3 cm boyutunda, solid lezyon izlenmesi üzerine hastaya total gastrektomi yapıldı. Gastrektomi materyalinde, korpus yerleşimli, 3x2,3 cm ölçülerinde, ülserovejetan tümör ile kardiada 0,8 cm çapta ikinci bir nodüler lezyon yanı sıra korpusta 0,2 cm çaplı bir polip izlendi. Ülserovejetan tümörden alınan örneklerde çoğu alanda iri, hiperkromatik nükleuslu, nükleoller belirgin hücrelerle döşeli bezler, bazen de tek tek ya da küçük infiltratif adalar halinde gelişim göstermiş tubuler adenokarsinom morfolojisinde tümör görüldü. Tümör mide duvarını tam kat tutarak visseral peritona ulaşmış, yaygın sinir invazyonları ve lenfovasküler trombüsler oluşturmuştu. Küçük kurvaturdan ayıklanan 19 adet lenf nodunun 6'sında adenokarsinom metastazı saptanırken, diğer lenf nodları reaktifti. Olgu bu özellikleriyle TNM evrelemesine göre T4aN2 olarak değerlendirildi. Kardial ve korpusta tanımlanan lezyonlar ise kistik dilatasyon gösteren bezlerle karakterize, uzamış, distorsiyone, hiperplastik foveolar epitelden ve yangısal infiltrasyonlu, ödemli lamina propriadan oluşmaktaydı. Yaygın mikronodüler nöroendokrin hücre hiperplazisi gösteren mide mukozasında, rastlantısal olarak saptanan, antrum ön duvarda 0,6 cm ve duodenumda cerrahi sınır seviyesinde 1,3 cm çaplı, iki adet, mitoz içermeyen, yuvarlak, tuz-biber görünümüne sahip, nükleuslara sahip, uniform hücrelerden oluşan, trabeküler patern ile karakterli nöroendokrin tümörler izlendi. Tümör hücreleri kromogranin, sinaptofizin ve CD56 immunohistokimyasal belirteçleri ile pozitiflik göstermekteydi.

SONUÇ

Midenin nöroendokrin tümörleri, midenin adenokarsinomlarından daha seyrek izlenmekte olup, patogenezi birbirinden farklı tubuler adenokarsinom ve hiperplastik poliplerle bir arada bulunması

28. ULUSAL PATOLOJİ KONGRESİ

27-30 Ekim 2018

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi
Morfoloji Yerleşkesi

Patoloji
Dernekleri
Federasyonu

Ankara
Patoloji
Derneği

açısından sunulmaya değer görülmüştür.

Anahtar Kelimeler : mide, adenokarsinom, nöroendokrin tümör, hiperplastik polip